

Lovforslag nr. L 127. Fremsat den 23. januar 1985 af miljøministeren

Forslag

til

Lov om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet

§ 1

I lov nr. 130 af 9. april 1980 om beskyttelse af havmiljøet foretages følgende ændringer:

1. § 29, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Afgørelser efter § 27, stk. 1 og 2, skal meddeles skriftligt til ansøgeren og til de myndigheder, der har været inddraget i sagens behandling. Underretning om tilladelse skal endvidere gives til privatpersoner, der må antages at have en væsentlig, individuel interesse i afgørelsen samt til de i § 54, stk. 1, nævnte organisationer. Underretning til de nævnte privatpersoner og organisationer kan eventuelt finde sted ved offentlig annoncering.«

2. § 33, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Afgørelser efter stk. 1 skal medde-

les skriftligt til ansøgeren og til de myndigheder, der har været inddraget i sagens behandling. Underretning om tilladelse skal endvidere gives til privatpersoner, der må antages at have en væsentlig, individuel interesse i afgørelsen samt til de i § 54, stk. 1, nævnte organisationer. Underretning til de nævnte privatpersoner og organisationer kan eventuelt finde sted ved offentlig annoncering.«

3. I § 54, stk. 1, indsættes efter »4) Vedkommende embedslæge,«:

- »5) Danmarks Naturfredningsforening,
- 6) Forbrugerrådet,
- 7) Danmarks Havfiskeriforening,
- 8) Dansk Fiskeriforening,
- 9) Danmarks Sportsfiskerforbund,

§ 2

Loven har virkning for afgørelser, der træffes efter den 1. juli 1985.

Bemærkninger til lovforslaget

Ved en beslutning af 11. maj 1984 har folketinget opfordret regeringen til at foreslå ændringer i lov om vandforsyning, lov om havmiljø og lov om kemiske stoffer og produkter, med henblik på at give en række foreninger og grupper adgang til at anke konkrete sager til miljøstyrelsen og miljøankenævnet.

Ifølge beslutningsforslaget skal udvidelsen af klageadgangen ske efter de retningslinier, der ligger til grund for den i 1982 gennemførte revision af klageadgangen i miljøbeskyttelsesloven, jfr. lov nr. 204 af 18. maj 1982. Klageadgangen efter miljøbeskyttelsesloven er blevet udvidet til at omfatte landsdækkende organisationer med en omfattende medlemskreds i den hensigt at muliggøre en klagesagsbehandling også i tilfælde, hvor en klager ikke ville opfylde den i loven i øvrigt indeholdte betingelse om at have en væsentlig, individuel interesse i sagens udfald.

Der vil i løbet af folketingsåret 1984-85 blive fremsat forslag om ændring af lov om vandforsyning, som bl.a. vil omfatte forslag om ændrede klagebestemmelser i overensstemmelse med intentionerne bag beslutningsforslaget. Med hensyn til lov om kemiske stoffer og produkter fremgår det af folketingsbeslutningen, at det nærmere skulle undersøges om principperne om klageadgang i miljøbeskyttelsesloven også ville kunne anvendes på dette område. De berørte interesseorganisationer har imidlertid ved drøftelserne om spørgsmålet tilkendegivet overfor miljøministeriet, at det var deres opfattelse, at deres interesser bedst ville blive styrket ved, at de i fællesskab fik lejlighed til at udpege en repræsentant med økotoxikologisk sagkundskab til henholdsvis bekæmpelsesmiddelrådet og Det generelt Sagkyndige Råd. Disse råd er rådgivende for miljøstyrelsen i generelle spørgsmål på kemikalieområdet, og der er herigennem lejlighed til at få indsigt i myndighedernes administration. Miljøministeriet har imødekommet dette ønske.

Afgørelser i medfør af havmiljøloven indebærer som oftest dispositioner på det åbne hav, som kan berøre en større og ubestemt personkreds, som i

almindelighed ikke vil have mulighed for at påklage afgørelsen.

De afgørelser efter havmiljøloven, der vil blive tale om at kunne påklage, er dumpningstilladelser, herunder de talmæssigt mest betydningsfulde klapningstilladelser efter lovens § 27, stk. 1, der indebærer en afvejning mellem behovet for klapningen og hensynet til fisk og fiskeyngel samt rekreative kyst- og strandområder. Endvidere omfatter klageadgangen sager efter lovens § 33, stk. 1, om afbrænding af materialer på havet.

Af lovforslagets punkt 3 fremgår, at man har udvidet den nuværende kreds af klageberettigede organisationer med 5.

Danmarks Naturfredningsforening er landets største miljøorganisation med ca. 210.000 medlemmer og varetager natur- og rekreative interesser i bred forstand.

Forbrugerrådet varetager forbrugerinteresser i bred forstand.

Danmarks Sportsfiskerforbund er en landsdækkende organisation, der bl.a. varetager interesser, som knytter sig til det kystnære fiskeri.

Disse 3 organisationer blev efter nærmere angivne regler tillagt klageadgang efter miljøbeskyttelsesloven i forbindelse med denne lovs revision i 1982, jfr. § 74 i ovennævnte lov.

Under hensyn til de omhandlede sagstypers betydning for fiskerierhvervet foreslås de 2 landsdækkende fiskerierorganisationer, Danmarks Havfiskeriforening og Dansk Fiskeriforening, der repræsenterer stort set samtlige lokale fiskeriforeninger og varetager disses interesser, gjort klageberettigede.

Underretning til de klageberettigede er foreslået at skulle finde sted på tilsvarende måde som i miljøbeskyttelsesloven, jfr. dennes § 65, stk. 2.

Hvad de administrative og økonomiske konsekvenser af lovændringen angår, må det forventes, at antallet af klager til miljøankenævnet og – efter den forventede uddelegering til amtsrådene af klapsager – til miljøstyrelsen vil vokse, uden at det på forhånd er muligt at skønne over denne vækst. Det nuværende antal afgørelser, der kan påklages,

andrager ca. 100 om året. Af disse er 6-8 blevet påklaget. Efter miljøankenævnets skøn anvendes der ca. 75 timer fordelt på forskellige personaleka-

tegorier pr. ankesag.

For så vidt angår afgørelser, der er truffet før den i lovforslagets § 2 angivne dato, finder de hidtidige regler anvendelse.